

Azenya 1

– Ali Koç · 30 Aralık 2013

Adınla şahadeti attım dinimden
Ezberine zamansız yakalandım bilesin
Şimdi sen; ya iman ettiğin rabbe yolla beni duayla
Ya da bırak, sevdanı iman sayayım yüreğime

Bu akşam bir dilencinin avuçlarından izledim hayatı...
Kimliksiz bir zamanı yürüdüm yokluğun çıplak adımlarıyla
En sensiz yanlarımda biletsiz yolcu tedirginliği
Sokaklar sevdim
Kalplerinden sevda sızdıran güzelim cesetler
Dilimden tarifin imkânsız ağıtlarını büyüttüm yalnızlığa
Hasretti zamanın ihtilali
Ve ölüm! Her aşkın ortak lehçesi
Adıma vurduğun sevda kadardı susuşum
Her düş gerçeğe binlerce acı barikatladı gözlerinden

Kanlı bir sevda savaşıydı artık bu gökyüzü ve toprakla
Susun pusa karıştığı bir çığlıktı aranan... Yankısız!
Suyun ve ateşin dilini aynı anda konuşmak
Eski bir hayatı güneşte ısıtıp yeniden yaşamaktı
Suretimde başka sen kalmayıncaya dek

Ben seni nerenden öptüysem orası başkenti oldu ölümün
Ayrılıktan bozma nakaratlarıyla yağmalandım durdum dudaklarında
Yankılar biriktirdim kulaklarımda
Sessizliğin ardı
Lanet olası bir acı
Soluk benizli istilalarla boğuştu gözlerimin siyahı her şafak
Teninde kapanan yaralar bedenimde seni kanattı durmadan
Sınırsız uzaklığıma yıkılmış şehirler sürgün ettin ihtimallerinle
Ellerin sevdanın en çocuk haline bile bir günah kadar yabancı durdu

Gözlerimde bulutlarından çizilmiş suluboya bir resim

Yokluğun göz yaşı koktuğunu ben seninle gördüm

Zamanı gün hızıyla takvimlerken ömür,zamansız yakalandım hayata
Yasadışı hüznlerim bir de
Kabullenilmiş bir ayrılık oldum
Yarına dün
Sonun başlangıcı sonuç yazmaya çalıştığı bir sonbahar
Sahte ve yorgun bir tebessüm gibi eğreti durdun yüzümde hep

Oysa yürüdüğümüz yol bile ayrıydı
Bir adım ilerisi veya gerisiydi bütün yorgunluklar

Sen aşka sevdalıydın ,ben sana hasret
Her başlangıç bir son ,her beşik bir cinayet...